

O namiętnościach weneckiego bibliotekarza.

Pewien pochodzący z Wenecji bibliotekarz do dzisiaj wywołuje dreszczyk emocji wśród pań, a ukłucie zazdrości wśród panów, chociaż zmarł ponad 200 lat temu. Tak, mowa oczywiście o Giacomo Casanovie. Był to przecież najslawniejszy kochanek wszechczasów, a zarazem bibliotekarz i literat w jednym. I choć sława uwodziciela przyćmiła inne jego dokonania, nie można o nich zapominać. Giacomo Casanova urodził się w Wenecji 2 kwietnia 1725 r. Był synem pięknej i kochliwej aktorki Zanetty Buranelli. Źródła podają, że nie wiadomo kto był jego biologicznym ojcem, ale oficjalnie uchodził za niego mąż matki, Gaetano – również aktor, który zmarł w wieku 36 lat (jakoby na skutek błędu w sztuce lekarskiej). Można przypuszczać, że to rodzicom i ich otoczeniu mógł nasz bohater zawdzięczać zarówno talent aktorski, jak i awanturniczy charakter oraz dar przekonywania. W podbojach pomagały mu zapewne dodatkowo doskonale warunki fizyczne. Wg opisów był wysokim, dobrze zbudowanym mężczyzną o oliwkowej cerze, bystrym spojrzeniu i zmysłowych ustach. Oprócz cech fizycznych jego cechy charakteru, wśród których podkreślano jego spryt i bystrość umysłu były zapewne dodatkowymi atutami. Dzięki tym ostatnim udało mu się m.in. wydostać z Piombi - więzienia umieszczonego pod ołowianym dachem Pałacu Dożów. Casanova żyjąc w burzliwych czasach Ludwika XV i Ludwika XVI oprócz brylowania na salonach spełniał także w różne publiczne funkcje. Przez pewien czas był sekretarzem weneckiego ambasadora Sebastiano Foscariniego (aż do jego śmierci) w Wiedniu. Ten urodzony bon vivat przez wiele lat był czynnie działającym bibliotekarzem. Gwoli prawdy trzeba zaznaczyć, iż inicjację w tym zawodzie miał dopiero na jesieni swego życia, kiedy to znalazł przystań i życzliwe przyjęcie u współmasona, hrabiego Karla von Waldsteina na zamku Dux. Tam właśnie Casanova przez wiele lat opiekował się liczącym ponad 40.000 woluminów księgozbiorem, całkiem dobrze realizując się w tym zawodzie. Wiemy, że większość czasu spędzał w bibliotece bądź swoim gabinecie, wertując księgi, czytając, katalogując je bądź pisząc. Jako literat najczęściej oddawał się pisaniu wspomnień lub korespondowaniu z przyjaciółmi. W tym czasie odnalazł w sobie wiarę w Boga. Giacomo Casanova zmarł 4 czerwca 1798 roku, a przed śmiercią swą ziemską egzystencję podsumował słowami „żyłem jak filozof, a umieram jako chrześcijanin”.

**Elżbieta Grzelakowska, Monika Wachowicz,
Łódź, Wydział Zbiorów specjalnych Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej.**